

தழுவு

பங்குணி-சித்திரை

இதழ்-02



அண்பள்ளிப்பு :- 10/-

கவிதைகளுக்கான இருதிங்களிதழ்

தவிர

ஆசிரியர்:
தானா. விஷ்ணு

ஓவியங்கள்:
மாற்கு, சித்தாந்தன்,
புகழேந்தி (தமிழ் நாடு)

வடிவமைப்பு:
விஷால் கணனிப்
பதிப்பகம்
இமையாணன்.

தொடர்பு முகவரி:
தானா. வி.ஷ். ஞு
498/1,
நாவலர் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

T.P 0776141776

தேடல் இல்லாமல் இலக்கியம் இல்லை

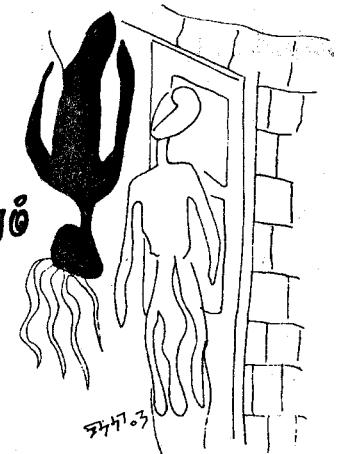
“தவிர”வின் இரண்டாவது இதழுடன் படைப்பாளிகளையும், வாசகர்களையும் சந்திக்கின்றேன். முதலாவது இதழுக்குக் கிடைத்த வரவேற்பு இரண்டாவது இதழை வெளிக்கொண்டுவரத் தூண்டியது. ஆனால் இது தவிரவின் வெற்றியல்ல, தொடர்ந்து இயங்கு வதற்கான நம்பிக்கை மட்டுமே.

இன்று பல இளம்படைப்பாளிகள் கவிதையுலகிற்கு புதிது, புதிதாக காலடி எடுத்த வைக்கின்றார்கள். அது பெரிதும் வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கின்ற போதிலும் பலர் குறிப்பிடத் தக்க அளவிற்குத் தாக்கத்தைச் சூட்டுப்பண்ணவில்லை. ஆனால் அவர்களிடம் கவிதைக்கான பொரிகள் இல்லாமல் இல்லை, அவர்களிடம் ஆரோக்கியமான வாசிப்பு இல்லை என்பதே இங்கு கவனிக்கவேண்டியதாகும்.

அண்மைக்காலங்களில் வெளிவந்த கவிதைத் தொகுப்புக்களைப் பார்க்கும் போது வெறும் அலங்காரச் சொற்களைக்கொண்டே படைப்பாளித் தபித்துச் செல்வதும், ஏற்கனவே பழக்கப்பட்ட சொற்களைக் கொண்டு தமது கவிதைகளை வெளிக் கொண்டுவருவதும் தெளிவாகின்றது. இது நவீன கவிதைப் போக்கு, இலக்கியம் பற்றிய அழிக்மானதேடல் இல்லை என்பதையே காட்டி நிற்கின்றது. இந்த நிலமை மாற வேண்டும், ஆரோக்கியமான தேடல் எமது புலத்தில் உருவாக வேண்டும். கவிதை, இலக்கிய உலகத்துக்கு காலடி எடுத்துவைக்கும் ஒவ்வொருவரும் தனது படைப்பை மட்டுமல்ல ஏனையோன் படைப்புகளையும் வாசிப்புக் குட்படுத்த வேண்டும், நவீன இலக்கியம் பற்றிய தேடலைம் அதிகப்படுத்த வேண்டும். தேடல் இல்லாத இடத்தில் ஆரோக்கியமான இலக்கியம் இருப்பதில்லை.

-ஆசிரியர்-

கிருபீபி டுரை



ஆயிரம் நாகங்கள் என்னை விரட்டுகின்றன

காரணங்கள் எதுமற்று
என் சோலைகளின்

தொடக்கத்திலும், முடிவிலும்
வெறும் மனிதன் என்றாயின்
சொற்றாய் சூடு,

தொந்தரவு படுத்துமா என்ன?
என் கால்கள் வலிக்கின்றன.

சோர்ந்த மனமும் -

தொடரும் துயரும் -

எனது குடிநீரில்,
எனது காலையுணவில்,

ஒரு குவலை தேனீகள்

அனேகமாக நாகங்களின் பார்வை.

எனது தேனீரை யாருடனும் பகிர முடியவில்லை
சுற்றி வளைக்கப் பட்ட பாசறை போல்

என் இருப்பு

என்னளும் இடைவெளிகள்

எனக்கும்

இன்னும் பிறர்க்கும் இல்லை.

கோருவராகவன்

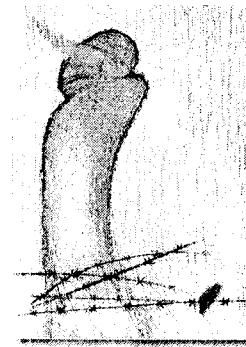
கவிதை தேரும் பயணம் - 02

றஷ்மியின் கவிதை

மொழி பற்றி.....

- ரீயாஷ -

ஓரு கவிஞரின் உள்ளுலகம் ஏனையோரு டையதினின்று மிக வேறுபடுவது, தனித்துவம் மிக்கது. நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இந்த வாழ்க்கையை நாம் அனைவருமே தான் புலன் கொள்கிறோம் ஒரு கவிஞரே தனது தளத்திலிருந்து கொண்டு இந்த வாழ்வின் அசைவுகளைப்பார்ப்பதும் உணர்வதும் அதனுடான் அதிர் வுகளுக் குட்படுவதும் அதை எதிரொலிப்பது மான கிரியைகளில் தனது சுயம் வெளிப்படுமாறு தொழிற்படுகிறான் ‘உள்ளிருந்து வரும் குரலாக அவனது கவிதை வெளிப்படுகிறது.



நுண்ணிய அவதானமும் நிதானித்த தேடலும் உடைய ஒருவராக தனது தனித்தன்மை மிகுந்த கவிதை மொழியுடாகக் கலைத்துவம் பழுதுறாவகையில் படைப்பை மேற்கொள்கிற ஒருவராக “காவு கொள்ளப்பட்ட வாழ்வு” எனும் தொகுப்பின் வழி நம்மிடம் வருகிறார் றஷ்மி

நூலின் முன்னுரையில் குறிப்பிடுவது போல தமிழுக்கு மரபாக இருந்து வருகின்ற அகம், புறம் என்னும் பிரிப்பு நிலைகளை நூனுக்கமாக உடைத்து இரண்டையும் நீக்கமறக்கலந்துவிடும் ஒரு படைப்பாளியாக விளங்குகிறார் அவர்.

அவர் கையாளும் மொழியும் அவரது பார்வையும் வாழ்விற் படிந்து போன துயர் குறித்த உறுத்தலும் கவிதை படிப்போரதும், படைப்போரதும் கவனத்தை வேண்டி நிற்பனவாகும்.

ஒருவனிடத்தில் இருக்கக் கூடிய வாழ்தலில் உள்ள ஆர்வமும் பிடிப்பும் சிதைக்கப்படும் போது எழும் வலியும், அரற்றலும், திகைப்பும் கவிதையாய்ப்பதிந்துள்ளன. இத்தொகுப்பில் ‘அசரீ’ (28.01.98) எனும் கவிதையில், போருக்கு/ திருகி ஏறி நீயென்று/ உயினின் கழுத்தையும்/ துவசம் செய்யவென்று வாழ்வையும் காவுகொடுத்தோர் நாம்.

நமது கவிதைகளில்/மடுவத்து அகுசையும்/ நம் இரத்தமும் இறுகிக்/கறுப்பாகிக் காய்ந்த நெடியும்/வீசாதோ பின்னே?

சப்பாத்துக் கால்களின் கீழ்/உயிர் நிலைகள் நகங்கியும்/யோனி சிவந்து குருதி கொப்பளித்தும்/நேர்ச்சைகள் பொய்த்து/இஸ்ட தெய் வங்களை எல்லோரும்/நிர்க்கதியில் விட்டுப் புதினம் பார்க்க/வதைத்தே மரிக்கச் செய்யப்பட்ட ஆண்மாக்களின் கனத்தில் காவு ஒண்ணாது காற்றறையும் முத்தில் வீழ்த்திய அலற்றலை/கடைசி ஈனல்வரத்தை/உற்றுக் கேட்டதுண்டா நீங்கள்?.

பாழுங்கிணற்றுள்ளோ/மலக்குழி ஒன்றுக்குள்ளோ/அன்றில்/இன்னும் கண்டறியப்படா புதை குழி ஒன்றினுள்ளோ/எங்கோ/கொன்று வீசப்பட்ட வர்களுக்காப் காத்திருக்கும்/இனபந்துக்களுக்குச் சொல்லியாற்று/உங்கள் மொழிகள் வலிவு பெறுமா?

என்று கேட்கின்ற றஷ்மியின் கவிதைக்குரல் மனுசத்துவத்தின் குரலாய் மனிதனை, வாழ்வை நேசிக்கும் ஒருவனின் குரலாய் ஒலிக்கிறது.

கொடிய இவ்வுலகின் குரும் தாளாமல், என்னைத்தனியே விடு/நான் உறங்க முடியாதவனாயுள்ளேன்/ஒரு குழந்தையைப் போல அழவிரும்புகிறேன்/அழுதலின் கக்த்தை அவாவி நிற்கிறதென் ஆத்மா. எனஅரற்றும் மென்மனத்தவனாகவும் றஷ்மி வெளிப்படுகிறார்

முறுக் கான முட்கம்பி உள்ளிறங் கிப் புண்ணாக் கும் / நோவெடுக்காத குதவழி எல்லோர்க்கும் வாய்க்கட்டும்

என இன்னோரிடத்தில் கொடுறங்களின் குரூர முகத்தைக் காட்டுகிறது கவிதை.

இவரது கவிதைகள் அனைத்துள்ளும் இவர் கையாழுகின்ற மொழி, சொல்லும் முறை, சொற்றேர்வு இவற்றில் இவர் காட்டும் தனியான அக்கறையும் உள்ளஞ்சன்வக்களுடன் ஓட்டியதாய் அவ்வுணர்வு களின் தொனியைக் காவி வருவனவாய் அமையுமாறு இவர் மேற்கொள்கின்ற உழைப்பு குறிப்பிட்டுக் கூறக் கூடியதாகவும் கவிதை எழுதுகிறவர்களுக்குப் புதிய தடங்களை அறிமுகம் செய்வதாகவும் உள்ளன.

பழகிப் போன காலங்காலமாய் வழக்கிலிருந்து வருகின்ற சொல், மொழி, முதலானவற்றோடு கவிதை எழுதப்படுகின்ற போது அப்படைப்பில் புதுமை ஏதும் இல்லாது போகிறது. அதுமட்டுமன்றி, கவிதை எழுதுகின்ற காரியம் மிகவும் இலகுவானது என யாரும் முடிவெடுத்து விடக்கூடிய குழலையும் தோற்றுவித்து விடுகின்றது.

தொடரும் இவரது “அசரீயில்” இன்னோரிடத்தில் நமது காவிதையிலிருந்து/ நாவைத் தொங் கவிட்டலையும் நாயையும்/ இலையான் களின் இரைச் சல் களையும்/ எப்படி விரட்டித் தூரமாக்கப்போகிறீர்? என அவர் எழுப்பும் கேள்வியிற் புதைந்துளதான் அர்த்தம் சிந்தையைக்கிளைறுவது.

உணர்வு மரத்துப் போனோராய் எல்லாம் மறந்துவிடும் போக்கினை சொல்லுங்கள்/ சவம் புதைத்துத்திரும்பித்/ தடத்தில்/ குடு ஆறிப்போம் முன்னம்/ அனர்த்தங்களின் அடையாளம் அறவேயற்று/ கருகிய புள்ளியில் புதிதாய்த் தளிர்க்கவும்/ வாழ்வின் கண் துய்த்துச் சிற்றின்பிக்கவும்/ உதறித்தட்டி சாம்பரையும் மீள்/ வான் நோக்கித் தாவியெழவும்/ நாமே ல்லாம் எப்படிக் கற்றுக்கொண்டோம்?

நீங்களே சொல்லுங்கள்....../

வாழ்க்கையின் அர்த்தம் தான் என்ன?

என்ற கேள்வியினால் உலுப்புகிறார்.

ஒட்டுமொத்தமாக இவரது அசரீரியைப் படிக்கும் போது எம்முள் விரியும் விளக்கமும், உணரப்படும் புரிதலும், வார்த்தைகளுக்குள் உணர் வைப்பாச்சும் அவரது ஆற்றலை இனம்காட்டுகின்றன.

றவ்சியின் 'காவுகொள்ளப்பட்ட வாழ்வு முதலாய கவிதைகள்' தொகுப்பின் கவிதைகளில் கவனிப்பைப் பெறும் தனித்துவப்பண்பாய் பல அம்சங்களை அவதானிக்கமுடியும்.

வாழ்வின் துயரம் பற்றிய பதிவை காதலின் இனிமையை, துயரத்தைப் பேசும் றவ்சியின் மொழியில் கூட ஒரு ஆகர்ஷண சக்தி இருப்பதைக் காணமுடியும். அவரது அழகியல் மென்னுணர்வுகளாக வெளிப்படும் கவிதை வரிகள் கூட றவுமி என்கிற கவிஞரின் உலகத்தை நாம் காணத்தான்டுகின்றன.

றவ்சியின் அகம் சார்ந்த காதல், ஆண் பெண் உறவுக்கவிதைகளும் அவர் வரித்துக்கொண்டுள்ள வெளிப்பாட்டு முறையூடாகப் படைப்பாகையில் அழகியலும் யதார்த்தமும் கலந்து ஒரு தனித்தன்மையோடு திகழ்கின்றன. வெறும் கனவுலக மிதப்புகளின் வெளிப்பாடாகவும் அலங்காரச் சோடனைப்படைப்புகளாகவுமே காதற்கவிதைகளைப் பார்த்தும், படைத்தும் பழகிப்போய்விட்ட பலருக்கு றவ்சி காட்டும் காதல் உலகம் - காமமும் கூட நிஜும் சார்ந்த சித்தரிப்பாகவும் அதேபோதில் விரசமற்ற வெளிப்பாடாகவும் அமைந்து ஒரு புதிய திசை கட்டுவதாய்த் தெரிகின்றன.

மென்னுணர்வு சார்ந்த இத்தகைய கவிதைகளில் கூட கவிஞரிடத்து அமைந்த தனித்துவம் ஒளிர்வது குறிப்பிட்டுக் கூறப்படவேண்டிய ஒரு பண்டு.

வாழ்வின் மீது ஆராத காதலும் மனிதன் மீது ஆழந்த நேசமும் உடைய ஒருவரெனத் தன்னை தனது கவிதைகளின் ஊடாக அறிமுகம் செய்கின்ற றவ்சி நல்ல கவிதைகளின் படைப்பாளிகளுடைய வரிசையில் ஒரு பிரதான இடத்தை வகிப்பவராகின்றார்.

ஞானம் கலைந்த தீவு



யசோதரையுடனான கடைசியிரவில்
தியானத்தின் ஆழ் நிலையில்
ஊறிக்கிடந்த புத்தரை
அருப நடனதேவதைகள் இழுத்துச் சென்றன.
குழவும் விருட்சங்கள் வளர்ந்திருந்த
இன்பச் சோலையுள்
நகக்கணுக்கள் வழியே நுழைந்து
மோகக் கனிகளை உண்டு அவர் பசியாறினார்.
பிறகு
தேவதைகள் யசோதரையின் படுக்கையில்
அவரைக் கடாசி வீசிவிட்டுப் போயின.

காலை விழந்ததும் ஞான உறக்கத்திலிருந்து
கலையாதவரை
தனது தலை மயிர்களினால் மூடி
மார்போடனைத்து முத்தமிட்டாள் யசோதரை.
புத்தரின் ஞானம் சிதறுண்டு
யசோதரையின் கனிநங்களில் முத்தமிட்ட அவரின்
ஞான வெளியில்
தேவதைகளின் அந்தரங்கங்கள் பூத்து விரிந்தன.
அவர் படுக்கையிலிருந்து இறங்கி
தேடி அலையத் தொடங்கினார்.

சீத்தாந்தன்

நூல் விமர்சனம்

உஜிபாஷ் வர்காஸுந் ராம்க்.... கவிதை ஒழுங்குப்புக் முற்று.....

போர் ஓய்ந்து சமாதானம் பற்றிப் பேசப்படும் இந்தக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் இலக்கிய முயற்சிகள் தவிரம் பெற்று ஓய்ந்து வருகின்றது. சடுதியாக மேற்களைப்பிய சஞ்சிகைகள் ஓரிடு இதழ்களுடன் நின்று போக பல கவிதைத் தொகுதிகளும், சிறுக்கதைத் தொகுப்புக்களும், வேறுசில இலக்கிய முயற்சிகளும் இந்தச் சூழலில் நிகழ்ந்துள்ளமை குறிப்பிட்டத்தக்கது.

இரண்டாவது தொகுதியென்ற குறிப் போடு குறுஜீபனின் ‘வலிகளைத்தாங்கி’ கவிதைத் தொகுதி வெளி வந்திருக்கின்றது. முன்னுரையை வாசித்து விட்டு தொகுதியில் நுழையும் போது ஜீபனின் கவிதைகள் பற்றி ஏமாற்றம் மிஞ்சிவிடுவதை தவிர்க்கமுடியவில்லை. அவரின் இரண்டாவது தொகுதி என்பதற்குரிய முதிற்சி கவிதைகளில் இல்லை என்பதே ஏமாற்றமாகிறது.

யாழ்ப்பாண வாழ்வியலின் யதார்த்தத்துடனேயே ஜீபனின் கவிதையை அணுக வேண்டும். மண்வாசனை என்பது என்ன? கிராமத்தில் வாழும் மக்கள் பேசுகின்ற மொழி மட்டுமே மண்வாசனையாகிவிடுமா? முன்னுரையாளர் சொல்ல வருவது என்ன? பல கேள்விகள் எழுவதைத் தவிர்க்கமுடியவில்லை. கிராமிய வாழ்வின் பல்நிலைப்பட்ட கூறுகளும் கவிதைகளில் வெளிப்பட்டு நிற்கவில்லை ஜீபனின் கவிதை வெறும் விபரிப்பு சார்ந்ததல்ல சொற்களைக் கொட்டி கவிதை மொழியை அழுக படுத்த முடியும் போது கவிதையின் வீரியம் சுருங்குண்டு போய்விடுகின்றது.

நவீன தமிழ்க்கவிதையினது வெளிப்பாடும் அதன் இயங்குதலும் கவிதையினது ஆழ் உணர்வுகளை வாசகலுள் பரவவிடும் வலிமை பற்றிருக்கிறது. ஜீபனது கவிதைகளைப்

சாதுளன்



யடக்கும் போது பூதானாலோ பழக்கப்பட்ட அலங்காரங்களையும், வர்ணனைகளையும் கவிதைகள் கொண்டு வர்த்த விடுகின்றன இது ஜீபனது கவிதைகள் என்ற அடையாளங்களை பற்றிருத்தாது இனொருவரை முன்னிறுத்தும் சாயல்த் தன்மையை ஏற்படுத்தி விடும்.

சமூகத்தில் புரையோடுக்கிடக்கும் கீழ் நிலைச்செயல்ப்பாடுகளை கவிதைக்குள் கொண்டுவர முயலும் ஜீபன் சமூக மக்கள் சம காலத்தில் எதிர் கொண்டிடுத்து, அரசியல் நெருக்கடிகளை எந்தளவிற்கு கவிதைகளில் பதிவு செய்திருக்கிறார். சிறுவர்கள் பற்றிய அக்கறை ஜீபனது ‘சிறியவனே இங்கே வா’, ‘அவிழ் தது விடுங்கள்’ போன்ற கவிதைகளில் வெளிப்பட்டிருக்கின்றன.

ஜீபனது சமூகத்தின் மீதான பார்வை மரபு நிலைப்பட்டது. மழுமத்தன்மையான கூறுகளை உள்வாங்கிக் கொண்டு கவிதையை எழுதும் போது யதார்த்த தூத்தில் கவிதை சிதறுண்டு போகின்றது. ஜீபனின் பெண்ணிலை சார்த்த நிலைப்பாடு என்ன? வெறுமனே வர்ணிப்பு சார்ந்ததா? தமிழ் சினிமாப் பாடல்.கரில் தெரிக்கும் வர்ணனைகளை (ஜஸ் கிரீம் நிலையே) நூபகப் படுத்தும் முனையிலான வர்ணனைகள் கவிதையைப் படிக்கும் போது நெருட்டலை ஏற்படுத் துகின்றன (கோலிய கடகமே)

இவர் நவாது கவிதைகளில் வெளிப்படுத்தும் உவமைகள் பொருத்தமற்றுக் காணப்படுகின்றன “வாழை நூகர வந்த/ யானைபோல/ என்னை கொத்திவிட்ட களியே” இந்த வரியினைப் படிக்கிற வாசகள் உவமை பற்றிய குழப்பங்களுள் ஆட்பட நேரிடும். இவ்வாறு வரும் உவமைகள் கவிதைப் புரிதலைச் சிக்கலாக்கிவிடும். பல கவிதைகளில் புல்லாங்குழல், சலவை, முகாரி, கனரதல் என்பவை சொற்கள் அடிக்கடி வந்து கவிதைகள் மீதான ஈப்பை கு குற்துச் செல்கின்றன.

தொகுதியில் ஜீபன் எடுத்துக் கொண்டுள்ள பல விடயங்கள் கவிதை மொழியினது வழிகள்மை காரணமாக ஈப்பை ஏற்படுத்தவில்லை தொய்ந்து போகின்றன மொழியை சரியாக கையாழ முனைவார் எனின் கவிதைகள் சிற்பாக வரும் என்பதில் ஜயமில்லை. கவிதைக்கான ஏராளம் பொறிகள் எமது சமூகத்தில் நிறைந்துள்ளன அவற்றை நுன்னுணர்வுடன் கவிதைகளில் கொண்டு வர வேண்டும். ஜீபன் நவீன கவிதை குறித்த தேடலையும் வாசிப்பையும் விணு படுத்துவார் எனின் அவரிடமிருந்து பல நல்ல கவிதைகளை வசத்தாகள் பெற்றுடியும்.

நட்சத்திரம்

விடை பெறுகிறேன் உண்ணிடமிருந்து
சிறு கூடாரம் வாஸமல்ல
வானம் சிறு கூடாரமுமல்ல
எப்போம் வாதிட்டுக் கொண்டிருக்க முடியாது
உண்மையை விடப் பிடிவாதத்தின் கூர்
அதிக காயங்களைத் தரும்

விடை பெறுகிறேன்
எந்தத் தோல்வியுமில்லை
எதோரு வஞ்சலையுமில்லை

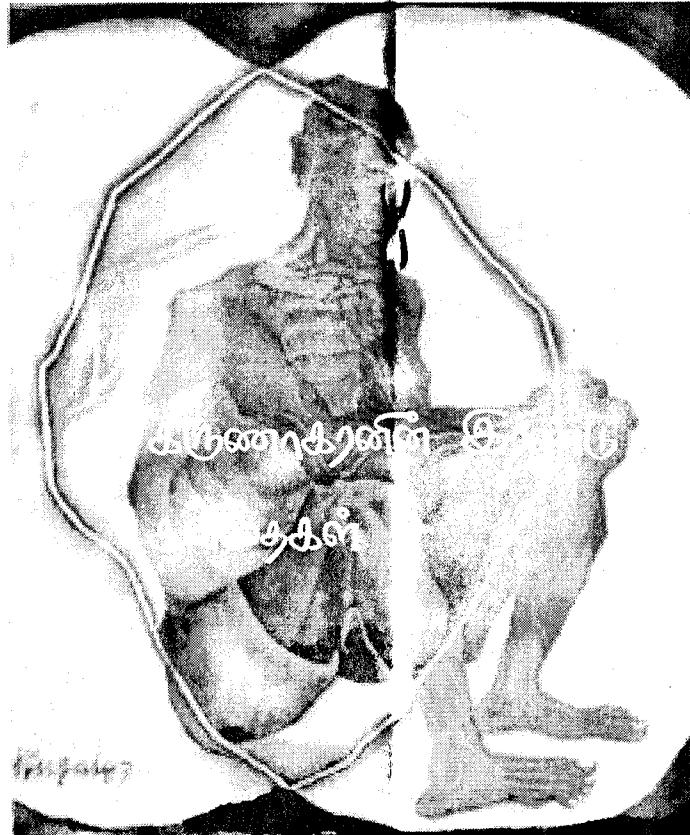
கழிவாக்கங்கள் இனியும் வேண்டாம்
கந்தியாகவும் கேடயமாகவும் இருக்கமுடியாது
ஒரு பயணிக்கு அது அவசியமில்லை.

கோபங்களில்லாத காடு
நீப்பற்றியெயியாத வெளி
விசமற்ற நீர்ச்கணை
பொறிகளில்லாத வழி
எங்கேலுமிருக்குமென்று தெரியவில்லை.

குலுக்கும் கரங்களில்
பள்ளக்கிள்ளன நகங்கள்
சினோகத்தின் ஸரமும்
அன்பின் நெருக்கமும் இருக்கின்றன.

எல்லாவற்றையும் பிரித்துப் பார்ப்பதில்
அறியவேண்டுமா பொழுது?
எல்லாவற்றுக்கும் பொரிவைப்பதில்
கசங்க வேண்டுமா முளையின் மல்.
எதையும் நான் எடுத்துச் செல்லவில்லை
என்னிடமும் எதுவுமில்லை
கொண்டு போவதற்கும்.

ஞாபகங்களும் வேண்டாம்
வலிதரும் நினைவுகளால் என்னளாபம்?
விடை பெறுகிறேன் அலகுகளின்றி
ஆகையால்
எந்த நெருட்டுமில்லை



அதோ பறவைகள்

பூக்கள்

மனிதர்கள்

குழந்தைகளும் விரிந்த நிலைமும்
புன்னகைக்கும் மனிதரும்

வழியாறிய ஆட்டுடன்
ஓரிடையன் அலையமுடியாது

உன்று சொற்களிலிருந்து

விடை பெறுகிறேன்

செயலின் முகம் எப்போதும்.

வன்னியின் மழைக்காட்சி 2004

மரங்களைக் கழுவிய மழை
வீதியைப் பாழாக்கிற்று
வெள்ளம் நிரம்பிய வீதியெங்கும்
குண்டும் குழியும்
நனைந்தபடி பள்ளிச் சிறுவர்கள்
விருக் வியாபாரி
இரண்டு முதாட்டிகள்
குழந்தையுடன் ஒரு பெண்
தலையைத் தாழ்த்திய படி ஒடியோதுங்குகிறது
ஒருநாய்
தலையைத் தாழ்த்தியபடியே மெதுவாக நடக்கின்றன
நான்கைந்து மாடுகள்

வீட்டுச்சுவரோடு ஒதுங்கியபடி நிற்கின்றன
கோழிகள்
ஒழுக்கு வீட்டில் சர்விழுக்களுடன்
புகையில் முகம் புதைக்கும் பெண்
அடுப்பைவிடக் கனல்கிறது அவலுடைய இதயம்.

மழை கொட்டுகிறது
வானத்துக்கும் யூக்குமிடையில்
சாம்பாராய் ஒரு பட்சவு
நீலம் பெயர்ந்த வானத்தில்
நட்சத்திரமில்லை, நிலையில்லை,
குரியனில்லை, வெளியில்லை.
திசைகள் மூடிப் பொழிகிறது மழை.

குழுமம் கடலில் மழையைக் கிழித்து,
அலையைக் கிழித்துப் போகின்றன படகுகள்
இடந்த பாலத்தின் மேல் நீர் வழிந்தோட்
வருகிறது ஒரு புதிய வாகனம்
ஏதோ ஆங்கில எழுத்துக்கள் சேர்த்துவாசிக்க முடியவில்லை
அதீர் வில் வீழ்கிறது
ஊறிய மண்குவரொன்று அருகிலுள்ள வீட்டில்.

அக்கரைக் காற்று- ஜப்பானிய 'ஹறுக்கூ' கவிதைகள்.

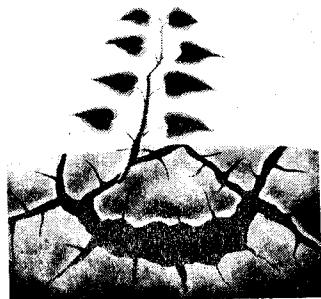
ச. பூரணச்சந்திரன்

ஜப்பான் என்றதமே பலருக்கு பலவித நினைவுகள் வர்க்கட்டும் சமூக அக்கறை கொண்டவர்களுக்கு ஜப்பானியர்களின் உழைப்பு, இரண்டாம் உலைப் போரில் அடிப்பட்ட போதும் அது அடைந்த முன்னேற்றம் நினைவு வரும். இளைஞர்களுக்கு ஜூடோ, காராத்தே போன்ற தற்காப்புச் சண்டை முறைகள், எக்ஸ்பிளோ, பொருட்காட்சி நினைவு வரலாம். அழகியல் ஆர்வவர்களுக்கு ஒரிகாமி, இகபானா போன்ற கலைகள்: தாவரவியல் ஆர்வவர்களுக்கு போன்சாய் மா வளர்ப்பு முறை ஞாபகம் வரலாம். தத்துவ ஆர்வமுள்ளோர்க்கு 'ஜென்' புத்தசமயச் சிந்தனைகள் ஏழக்கட்டும் இதுபோல இலக்கிய ஆர்வம் உள்ளர்க்கு ஜப்பான் என்றதும் 'நோ', 'காபுகி' நாடக வகைகளும், உலகின் முதல் முதல் நாவலான 'கெஞ்சி கதை'யும், 'ஹறுக்கூ' கவிதைகளும் ஞாபகம் வருவது இயல்து.

ஜப்பான் இலக்கியம் சூமர் ஆயிரம் வருடம் பழமை கொண்டது. துமிலில் எட்டுத்தொகை - பத்துப்பாட்டு என்ற பழந்தொகுப்பு நூல்கள் போல, ஜப்பானிலும் தொகுப்புக் கவிதை நூல்கள்தான் பழமையானவை. துமிலில் நீண்ட கதைப்பாடல்கள் இருப்பது போல ஜப்பானிய 'சோகா' (Choka) கவிதைகள். நாட்டுப்புறப்பாட்கள் 'மின்-யோ' (min-yo) குழந்தைப்பாட்கள் 'டோ-யோ' (do-yo).

துமிலில் அகவல்பா போல நீண்டு செல்வது ஜப்பானிய 'ரெங்கா' (renga) என்ற கவிதைவடிவம். வென்பா போலக் குறுமையானது 'ஹறுக்கூ': பாரதியார், ஹறுக்கூ கவிதைகளைப் பாராட்டியிருப்பதோடு, குறள் வரிகளுடன் இவற்றை ஒப்பிட்டுக்காட்டியளார்.

ஜப்பானியர்களுக்கு 5அசை, 7அசை கொண்ட அடிகளை அமைப்பது மாபு. ஜப்பானிய கவிதை வடிவங்களில் புகழ் பெற்றவை 'டன்கா'வும், 'ஹறுக்கூ'வும் 'டன்கா' என்ற கவிதை வடிவம் 31 அசைகள் கொண்டது. அவை 5 அசை - 7அசை - 7அசை - 7அசை - 5அசை என 5 அடிகளாக வரவேண்டும். ஹறுக்கூ கவிதையும் 17 அசைகள் கொண்டது. முதல் அடியில் 5 அசைகள், இரண்டாம் அடியில் 5 அசைகள் மூன்றாம் அடியில் 5 அசைகள் என்பது அதன் யாப்பு வடிவம்.



இந்த 'ஹுக்கூ' என்ற கவிதை வடிவம் ஒரு அற்புதமான விசையம். இயற்கையான, கட்டுப்பாடில்லாத, பொருள்மையும் 3 வரியிலேயே இதுயத்தைக் கொள்ளவில்லைக்கும் கம்பீர வடிவம் கொண்டதைவை. ஒரே ஓட்டமாக இல்லாமல் தத்தித் தத்தில் ஒடுபைவை. 2 அடிகள் படித்ததும் நிற்க வேண்டும். ஒரே மூச்சில் வாசித்துவிடக்கூடாது. இரண்டு அடிகள் படித்துக் கொஞ்சம் யோசித்து, மூன்றாவது அடிக்குச் செல்ல வேண்டும். சான்றாக, மேரி டாகே என்ற கவிஞரின் ஒரு ஹறுக்கூ:

உதீந்து வீழ்ந்த மன்
கிளைக்குத் திரும்புகிறது.

இவை முதலில் வரிகள் நாம் உடனே யோசிக்கிறோம். எப்படி உதீந்த சருகு மஸ் கிளைக்குத் திரும்ப முடியும்? விந்தையாக அல்லவா இருக்கிறது? இதோ வருகிறது மூன்றாவது அடி:

ஓ! பட்டாம் பூச்சி.

நம் திகைப்பு விடுபடுகிறது. எவ்வளவு சுகமான சிந்தனை! இதுதான் ஹறுக்கூவின் வடிவ அமைப்பு. மூன்றே வரிகளில் ஒரு பிழப்பும் உருவாவது. ஆணால் இந்த மாதிரி ஒரு அழகான பிம்பத்தைத் தோற்றுவிப்பதுதான் ஹறுக்கூவின் பயன் என்று நினைக்கலாகாது. கவிதை என்பது சிந்திக்கத் தூண்டுவது. கவிஞரின் படைப்புப் பணியில் வாசகனையும் பங்குகொள்ள வைப்பது. ஹறுக்கூ கவிதை ஒவ்வொன்றும் ஆழ்ந்த உட் பொருள் - உள்ளுறைப் பொருள் கொடுப்பது. மேலே கண்ட கவிதைக்கும் ஆழ்ந்த உட் பொருள் உண்டு.

செரி மாத்தும் பூக்கள், ஜப்பானில், வசந்த காலத்தின் சின்னம். எனவே உதீந்து வீழ்ந்த மஸ், வசந்தம் சென்று விட்டதை, மரத்தின் இழப்பை உணர்த்துகிறது. இயற்கை, இந்த இழப்புக்கு ஈடு செய்கிறது - பட்டாம் பூச்சியை அந்தக் கிளைக்கு அளித்து அழகை ஈடுசெய்கிறது. இது ஒரு உட்பொருள்.

ஹறுக்கூ கவிதை, ஜென் சிந்தனையிலிருந்து தோற்றம் பெற்றது. ஜென் கருத்துக்கள், மேல் - தோற்றத்திற்கு புரியாத தன்மையும், ஆழமான பன்முக அனுபவங்களும் கொண்டதை. இதே ஆழம் ஹறுக்கூவிலும் உண்டு. மேற்கண்ட ஹறுக்கூவும், வாங்க்கையில் இழப்புக்கள் தற்காலிகமானவை என்பதையும், இழப்புக்கள் மீண்டும் ஈடுசெய்யப்படுவதே வாழ்வென்றும் விளக்குகிறது. இன்னும் பலவிதம் பொருள்களும் இதற்குள் காணலாம்.

பொதுவாக, ஹறுக்கூ கவிதைகள் அதிர்ச்சி மதிப்பு உடையவை - ஒ ஹென்றி கவிதைகளைப் போல, முதலில் அடிகளில் ஒரு அழகிய பிழப்பும் மூன்றாவது அடி ஒரு 'ஷாக்' தருகிறது சான்றாக:

"இந்த அழகிய மஸ் களிடையே
ஒரு மரங்கொத்தி தேடுகிறது"

இவை முதலிரு வரிகள். எதைத் தேடுகிறது மரங்கொத்தி? மூன்றாவது வரியைக் கவனியுங்கள்.

“செத்த மாத்தை”

இந்த அழகிய உலகிலும் தீமைகளையே, செத்த பழமை வாதங்களையே தேடும் வீணாக்களை நினைவுட்டவில்லையா, இந்த மரங்கொத்தி?

தூறுக்கூ கவிதைகள் இறுக் கமானவை; செறிவானவை; அழுத்தமானவை. இவற்றின் முதல் வரிகள் மாறிச் செல்லும் காலத்தின் - ‘பின்னி மறையக் கூடிய’ கஷணத்தின் - ஓரியல்பு பிடிப்பட்டு நிற்க வேண்டும் என்பது பொதுவான தூறுக்கூ இலக்கணம். இந்த முதலிரு வரிகளின் இயல்வுக்கு மாறான மூன்றாவது வரி - கடைசி வரி - அழகெனும் தத்துவத்தின் நிரந்தர இயல்பை - வாழ்வின் நன்மைப்பக்கக்கையை உணர்த்த வேண்டும் - சான்றாக: ‘மசாவுரிடோ’ என்ற கவிஞரின் ஒரு தூறுக்கூ:

என் வீடு தீப்பட் டெரிந்தது!

இப்போது நன்கு காணமுடிகிறது:
உதிக்கும் நிலவை.

வடிவத்தில் வாமனாக காணப்பட்டு. அர்த்தத்தில் விசுவநுபம் எடுக்கும் இந்த தூறுக்கூ கவிதையை நேர்த்தி செய்து முழுமையளித்தவர் பாஹோ என்ற 17 ஆம் நூற்றாண்டு ஜென் துறவி. அவாது கவிதைகள் எனிய மக்களின் உணர்வைப் பிரதிபலிப்பவை.

இந்த அழகிய கிண்ணத்தில்
பூக்களை அடுக்கிவைப்போமே!
அரிசிதான் இல்லையே!

இன்னும், யோஸா பூஸான், கோபா யாவிகி ஸஸா, மஸா ஒகோ ஷிகி, ரைஸான் என்று பல கவிஞர்கள் இந்த வடிவத்தைச் செம்மைப்படுத்தினார். ரைஸானின் கவிதை: மாதிரிக்கு:

நாற்று நடும் பெண்கள்
எங்கும் சேறு.

அவர்கள் பாட்டைத் தவிர.

வாழ்க்கையின் புதிர்த்தன்மையை சில தூறுக்கூ கவிதைகள் மிகச் சிறப்பாக வெளிப்படுத்துகின்றன:

தன்னீரில் நீந்தும் வாத்து, தன் பிம்பத்தை.

பதிக்க முயலவில்லை - தன்னீரும்
பிம்பத்தை வைத்துக்கொள்ளவில்லை.

குறுகிய வடிவத்திலும், படிம அழகிலும் குறுந்தொகை - ஜங்குறுந்து போன்ற சங்கக் கவிதையை நினைவுட்டும் இந்த தூறுக்கூ கவிதை, இந்த நூற்றாண்டின் மேலை இலக்கியத்தையும் பாதித்துள்ளது. புதுக்கவிதை தோன்றக் காரணமாக இருந்த “இமேஜிஸ்டு” இயக்கக் கவிஞர்கள் - குறிப்பாக

எல்ராபவுண்டு, ரிச்சர்டு ஆல்டிங்டன், டி.ச. ஹால்மே, H.D. போன்றோர் இந்தக் கவுக்கூ கவிதையால் பாதிப்பு பெற்றவர்கள். தமிழ்ப் புதுக்கவிஞர்களிடமும் தூறுக்கூ கவிதையின் தாக்கம் உண்டு. ‘தூறுக்கூ’வின் குறுகிய வடிவையும், அதிர்ச்சி மதிப்பையும், ஞானக்கூத்தனின், பின்வரும் சிறிய கவிதை யெல்லாத்தியானது:

எனக்கும் தமிழ்தான் மூச்சு
ஆனால் அதைப்
பிறர் மேல் விடமாட்டேன்.

ஆனால் இதில் ஜப்பானியப் ‘படிமத்தன்மை’ இல்லை. நகுலனின் கவிதை ஒன்று.

அலைகளைச் சொல்லிப்
பிரயோஜனமில்லை
கடல் இருக்கிறவரை.

இதில் படிமமும், குறிப்பும் பொருளும் இதனைந்துள்ளன. ஜப்பானியப் பூகுக்கூ போலவே முரண்பொருள் தன்மையையும், வாழ்வின் சிக்கல் தன்மையையும் பிரதிபலிக்கும் தமிழ்ப் புதுக்கவிதை ஒன்று:

காற்று வராதா என்று
ஜனனலைத் திறந்து வைத்தேன்
காற்று வந்து
ஜனனலைத் சாத்திச் சென்றது.

தூறுக்கூவின் சிறந்த பண்குகளைப் பெருமளவு பெற்றுள்ள தமிழ்க் கவிதை ஒன்று - ஆந்த எழுதியது:

சற்றைக்கு முன்
ஜனனல் சட்டமிட்ட வானில்
பறந்து கொண்டிருந்த
பறவை எங்கே?
அது
சற்றைக்கு முன்
பறந்து கொண்டிருக்கிறது.

‘ஜனனல் சட்டமிட்ட வான்’ என்ற படிமம் மாறாத நிலைத்தன்மையைக் காட்ட, ‘பறந்து கொண்டிருக்கும் பறவை’ மாறி வரும் காலங்களுக்கிடையிலான முரண் பாட்டையும், மனிதர்கள் அதற்கு சடுகொடுக்க முடியாமல் நிலைத்துவிடுவதையும் காட்டும் குறிப்பாகிறது. அப்துல் ரகுமான், அமுதபாரதி போன்றோரும் தூறுக்கூ வடிவத்தில் கவிதைகள் வடித்துள்ளனர்.

ஜப்பானிய தூறுக்கூ கவிதை அமைப்பைத் தமிழில் கொண்டுவரும்போது, முன்று வரி அல்லது 17 என்பதை விடாப்பிடியாகப்

பற்றிக்கொள்ளத் தேவையில்லை. ஏனெனில் ஜப்பானிய மொழியின் தன்மையும், யாப்பும் வேறு. மின்னி மறையும் கணத்தின் பதிவான ஒரு பிம்பத்தையும், அதற்கு மாறான நிரந்தரத்தின் சாயையையும் கவிதையில் கொண்டுவருவதுதான் அவசியம். வெறும் பிம்பங்களின் அழகை மட்டும் திகட்டத் திகட்டப் பதிவு செய்து விடுவதும் போதாது. வாழ்வின் அர்த்தங்கள் பிடிபட வேண்டும் - உள்ளறையாக.

ஜப்பானியக் கவிதை மரபில் ரெஞ்கா என்ற நீண்ட கவிதை பல கவிஞர்களால் கூட்டாக இயற்றப்படுவது. அதன் முதல் மூன்றுக்கள் விடுதலைப் பெற்ற வடிவமே கூறுக்கூ. பதினாறாம் நூற்றாண்டு வாக்கில் பிரசித்திபெறத் தொடங்கிய இக் கவிதை வடிவம் உலக கவிதை இயக்கத்தையே பாதித்து, தன் கலாசார முத்திரையைப் புதித்துள்ளது. ஜப்பானில் இன்றைக்கும் ஆயிரக்கணக்கான கவிதை மன்றங்கள் கூறுக்கூபட்டப்பட்டுள்ளன. ஆனால் கொள்வினை கொடுப்பினை ஒருவறிப் பாதையில்லையே! இன்றைய ஜப்பானிய கூறுக்கூ மேலெநாட்டுச் சிந்தனைத் தாக்கங்களை அதிகம் பெற்றுள்ளன. இன்றைய கூறுக்கூ ஒன்று:

ஆடுகின்ற இந்தத் தொங்குபாலம்
நகர்பவரால் பினிக்கப்பட்டு
அமையியாகி விட்டது;
நமது பின்னப்பட்ட வாழ்வு போல.

நன்றி :- அஸை



நாங்கள் கவிதை புனைவதற்கு கவிஞர்கள் அல்ல கடந்த பல ஆண்டுகளாக எங்கள் எண்ணாக சிறுகுகள் அடைப்பட்டு மறக்க நினைத்தும் முடியாது போன நினைவுகளாலும் மண்ணுக்காய் உயிர்தந்த உத்தமர்களின் நினைவுகளினாலும் எங்கள் நெஞ்சங்கள் கணக்கின்றன.

-தொகுப்பாளர் உரையிலிருந்து-

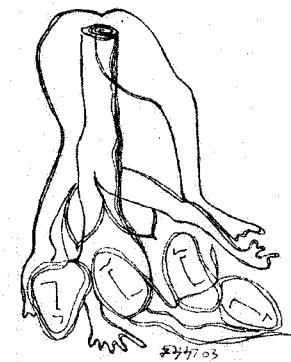
நூல் விமர்சனம்

நூல் விரிசனத்துக்கு அனுப்புவர்கள் திரண்டு பிரதிகளை அனுப்பி வைக்கவேண்டும். ஒரு பிரதி மட்டும் அனுப்பினால் “புதியவை” பகுதியிலேயே திட்டம் பெறும்.

-ஆசிரியர் -

சந்தா விபரம்
தனிப்பிரதி : ரூபா 10/=
வருடச்சந்தா : ரூபா 60/=
(தபால் செலவு உட்டபட)
சந்தா காரோலை மூலமாகவோ மணியோ மூலமாகவோ அனுப்பலாம்.
முகவரி:
த.விஜயசங்கர்
498/1 நாவலர் வீதி
யாழ்ப்பாணம்.

குலைந்த அழுகு



பொருளாசை உந்த

அவர்கள் புதுத் தேசத்தை விழுங்கும் என்னம் கொண்டலைந்தனர்

காட்டுமிராண்டிக் காற்றால்
சாய்க்கப்பட்ட மரத்தின் கிளைக் காம்புகள் என

முலைகள் வருஷப் போயின

கசையடியின் கொடுரோம்

அனாதைகளின் வலியை

மரக்கச் செய்தது.

இனம் ஒன்றின் அழுகு குலைந்தது

பணத்தாசைப் பிராமணரின்

மந்திர உச்சாடனம்

உச்சஸ்தாயியில் மூழங்க,

இன்று இனமொனறின் அழுகு

சேடமிழுக்கிறது.

ஆங்கில மூலம் :- (f) பக்ஷிப் மறாஜ்
(கருபியன் கவிஞர்)
தமிழில் :- சங்கரன்

என்மீதான உனது காதலுக்காக
ஒரு நிலவாக இருக்காதே
உன்னால் முடியுமானால்
ஒரு சூரியனாக இரு
நீ தேக்கி வைத்திருக்கும் கனவிலிருந்து
வெப்பத்தைப் பெற்று
இருண்ட காட்டை எரிக்கிறேன்.

என்மீதான உனது காதலுக்காக
ஒரு சிற்றாராக இருக்காதே
உன்னால் முடியுமானால்
ஒரு வெள்ளமாக இரு
உனது வலிமையான பெருக்கால்
கரைதட்டிப் போன கவலைகளை
அடித்துச் செல்கிறேன்.

என்மீதான உனது காதலுக்காக
ஒரு மலராக இருக்காதே
உன்னால் முடியுமானால்
ஒரு இடியாக இரு
அதன் முழக்கத்தை என்மார்பில் தாங்கி
போர்க் குரலை எல்லாத் திசைகளிலும்
செலுத்துகிறேன்.

என்மீதான உனது காதலுக்காக
ஒரு மறவையாக இருக்காதே
உன்னால் முடியுமானால்
ஒரு சூறைக்காற்றாக இரு
அதன் வேகத்தை என் இதயத்தில் தாங்கி
கரண்டவின் மேல் கட்டப்பட்ட
மாவிகையைச் சாய்ப்பேன்.

நிலவும் ஆறும்
மலரும், நட்சத்திரமும், பறவையும்,
கொஞ்ச நாள் வரை
தள்ளிவைக்கப்பட்டும்
துயரம் தரும் இந்த இருளில்
இறுதிப்போர் இன்னமும் நடைபெறவில்லை
நம் எனிய குடிசையில்
நமக்குத் தேவைப்படுவதெல்லாம்
நெருப்பு,நெருப்பு,நெருப்பு.

நிலவாக இருக்காதே



மேசைப் பூச்சாடி

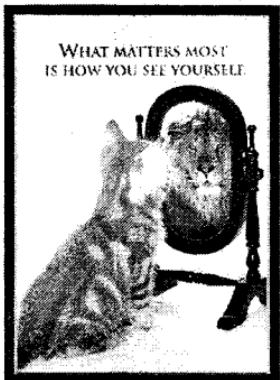
விழுந்து நொருங்குமெனும் கவலை
இனி ஏவருக்குமில்லை
பந்தல் கூட்டுக்குஞ்சுகள்
பயந்தொடுங்கி நீண்டநாட்களாயிற்று.
கதவோரம் விழுந்து நொருங்கிய
பீங்கான் துண்டுகளை
பொறுக்கும் அவசரமற்றிருக்கும் உனதருகில்
பாத்திரமொன்று கண்ணீரால் நனைகிறது
மாலைச் சூரியன் படுத்துப்போகும் உன்
முகச்சவர்களில்
தெறித்தெழுகிறது
“ஓருபிள்ளை போதும்” என
நான் சொன்ன வார்த்தைகள்.

2005-01-21

கருணைரவி

தமிழில்:-இந்திரன்
நன்றி:-காற்றுக்கு திசை இல்லை

மயில் முத்திரைஸ் போட்டோ



நவீன முத்திரைஸ்
கமரா மூலம்
புரோஸெட் கொண்டு
நழல் படம்
பிடித்தீடு,
முத்திரைஸ் முறையில் மின்ஸ்ட்
செய்து அல்பங்கள்
கட்டிக் கொள்ள



Mayil Digital Photo

வெளிப்புற படப்பிடிப்பாளர்
ம. றமேஸ்

Veerapathirai Lane,
Kondavil North,
Jaffna.

வீரபத்திரர் வீதி,
கோண்டாவில் வடக்கு,
யாழ்ப்பாணம்.

0776914123
T.P. 021 4590730